

Millares

Guardiola de Berguedà

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: En uns plans davant de Gréixer.
Emplaçament En uns plans davant de Gréixer. S'hi arriba per la ctra. 40124 pk. 7'5 pista del Tonador . 2 km.

Coordenades:

Latitud: 42.28631
Longitud: 1.86213
UTM Est (X): 406187
UTM Nord (Y): 4682193

Classificació

Número de fitxa 08099-149
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Se n'ha refet la coberta i tapiat les obertures.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08098A00100001
Autoria de la fitxa Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa: dt., 10/10/2017 - 02:00

Descripció

Edifici de planta quadrangular compost per una planta baixa, un primer pis i coberta a dues vessants de teula ceràmica i amb el carener perpendicular a la façana principal orientada a l'est. La porta d'entrada es situa al sud i està formada per una obertura allindada i coronada per un arc de descàrrega amb les lloses disposades a "sardinell", avui paredada. Damunt seu hi ha una obertura rectangular que es correspon amb la sala principal. En aquesta façana hi ha un predomini del massís respecte el buit. La façana de ponent presenta una distribució de dues obertures al primer pis i dues a sota la teulada i les façanes nord són pràcticament cegues llevat d'algunes espielleres defensives. L'aparell és de maçoneria de carreus de pedra vermellosa mal treballats i escairats, disposats en filades irregulars i units amb argamassa de calç. Únicament són en pedra picada les cantonades i els bastiments de les obertures. A l'interior en cal destacar dues cambres cobertes amb volta de canó amb les dovelles disposades a plec de llibre situades a la planta baixa i una escala que comunica amb el pis superior on hi ha una sala i al fons la campana de la llar de foc amb la boca del forn. A sota teulada existeixen unes golfes. Tot l'edifici està abandonat, malgrat que estigui en bon estat. Al costat de la casa s'hi aprecien alguns coberts esfondrats i coberts amb volta de canó de perfil encofrat. Està cobert de vegetació i també de runa.

Observacions:

La casa sembla correspondre a una obra de mitjans del segle XVI o XVII amb reformes posteriors. Se n'ha refet la teulada i se n'han tapiat les obertures per evitar que s'hi pugui entrar. Amb tot s'ha obert un esvoranc al paredat de la porta que permet l'accés a l'interior.

Història

El lloc de Millarès ens apareix documentat en els papers de l'arxiu de Bagà que va ser recollit per Mossèn Serra i Vilaró en el seu llibre de les baronies de Pinós i Mataplana. El lloc el trobem esmentat per primera vegada el 1234 quan es configura el termenat de Bagà, al mateix moment que es cita Gréixer i Hospitalet. La casa i el lloc surten esmentats el 1315 al parlar de les "borses". Serra Vilaró no defineix que voldria dir amb la borsa que apareix esmentat en un document " Borzam bocatam d'en Rossa del lloc Millarès, parrochia de Sant Andreu de Gréixer". Posteriors documents parlen del mas en temps de guerra i remença. Així sabem que el 1360, Bernat Galceran de Pinós, vescomte d'Illa i Canet redimí a Pere Sunyer per 12 florins, de l'hospital de Rocasança i a tota la seva mole (multitud de familiars)i béns perpètuament perquè pogués habitar al mas Millarès i qualsevol altre mentre estigués dins els seus dominis i li atorga els mateixos drets". En un moment més tardà i del 1666 el lloc de Milleres surt citat juntament amb Gréixer, Escriu i Hospitalet en temes relacionats amb les pastures. Consta que fixaven el nombre de bestiar que podien tenir els masos i també el temps que el bestiar de la vila es podia estar en aquests masos quan anava a pasturar a la muntanya comuna. Francesc Caballé comenta que li havien explicat que en aquest lloc en temps de l'abat Dagú s'hi havia d'edificar un gran monestir que al final no es va erigir i es va fer a Ripoll.

Bibliografia

CABALLE CANTALAPIEDRA, FRANCESC (2009). Les empremtes del camí ral de Bagà. Associació Medieval de Bagà SERRA I VILARÓ, JOAN (1989). Les baronies de Pinós i Mataplana. Investigació als seus arxius. Centre d'estudis baganesos. Vol. II i III.

